

Natten 1944

De kom på natten.
Fyra gevärspipor ställde de
mellan blomkrukorna
på fönsterbrädan
och siktade i ögonhöjd.
Förrädaren var med.

En pojke mellan puberteten
och den första förälskelsen.
Nästan gråtfärdig i månens sken.
Hon tog vigselringen av fingret
och trädde den försiktigt
på barnets tumme.
Detta avsked från sonen
såg ut som en rörelse
djupt i drömmens trygghet.
Hennes mor grät inte,
torkade blodet
från golvet och väggen,
sen petade hon
tegelsten ur spisen
för ett litet undangömt knyte
som legat i källaren
i en dubbelbottnad tunna.
Hon välte en kopp på spismuren
så att ingen tanke skulle leda
till gärningen där fukten var synlig.
Samma dag kom de åter
och letade efter vapen
men hittade inga.
Istället tog de två
mågens kostymer
och ett par skor,
även en vevgrammofon
med Kiepuras gamla låtar
En av dem vände om i dörren,
klappade barnet på kinden
och sade på bruten polska:

din dotter är seg
men hon kommer att snacka, jag lovar
då blev mor lycklig för
flickan ännu var vid liv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren alicja lappalainen med Poeter.se id #50320 innehar upphovsrätten